

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 32
(128)

11

листопада

1960 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

Палкий привіт делегатам

XV комсомольської

конференції інституту!

В ПЕРШИХ РЯДАХ

Комсомольці нашого інституту, як і студенти інших вузів, дружно відгукнулися на заклики партії і уряду: допомогти колгоспам і радгоспам зібрати вчасно врожай.

І, дійсно, з перших днів перебування в радгоспі ім. Ватутіна студенти нашої групи не підвели. Перший тиждень ми працювали на збиранні помідорів. Норми за цей тиждень ми виконували на 115—130 процентів. Потім збирали картоплю. Норми були досить високі. Але це нас не лякало. Майже всі студенти їх виконували.

Особливо добре працювали Л. Височина, О. Бесараб, Т. Зінченко, С. Кисіль. Цей список можна було б продовжити й далі, бо в групі немає жодного студента, який би не працював сумлінно.

Незважаючи на те, що робочий день наш починався о 8 годині ранку і закінчувався о 6 годині вечора, з двогодинною обідньою перервою, ми знаходили час і на такі види робіт, як політінформація, підготовка художньої самодіяльності для працівників радгоспу, а також

для свого культурного відпочинку.

Хоч роботи й багато, але в обідню перерву ми встигали читати свіжі газети. Особливо уважно ми стежили за роботою XV сесії Генеральної Асамблеї ООН. Немає такого комсомольця в групі, який би не знав промови М. С. Хрущова на цій історичній сесії.

Можна з впевненістю сказати, що з дорученим завданням ми справилися.

А. ТИХОНОВСЬКА,
педагогічний факультет.

Наслідки бездіяльності

І оголошення було вивішено заздалегідь, і кожен групорг попередив своїх комсомольців про те, що 3 листопада вони повинні з'явитися на звітно-виборчі збори мовно-літературного факультету, але даремно — збори не відбулися. Важко повірити, що на факультеті, де один раз у рік спробували зібрати збори, цього зробити не вдалось. Спробуйте запитати секретаря КСМ бюро В. Дорохова про причину зриву, і він скаже одно: винуваті студенти. Це так, можна погодитись, бо самі комсомольці підтверджують цю думку.

Після того, як збори не відбулися, партійне і комсомольське бюро провели, так би мовити, опитування тих, хто не з'явився на збори. Як не дивно, але відповіді були досить різ-

номанітні: одним «їхати далеко», тому й вирушили одразу після лекцій додому, іншим «дуже хотілося їсти», і вони сиділи півтори години в їдальні, багато комсомольців у цей час дуже активно готувались до семінарів, ще більше — «забули, що сьогодні збори» і, додамо від себе, що вони носять звання комсомольця. На запитання, чому з першого курсу було мало студентів на зборах, групорг відповів, що «вона їх відпустила додому, бо вони просили її».

Насмішка це над комсомольською совістю чи просто нерозуміння своїх обов'язків — важко сказати, але, безсумнівно, ясно: на факультеті з комсомольською роботою не гаразд. Звичайно, винуваті самі комсомольці, але ж бюро теж

не в меншій мірі бездіяльне. Не користується воно на факультеті популярністю, не провело воно за звітний період жодної цікавої справи до кінця. Не було на його засіданнях і в роботі принципових розмов, суперечок, а найголовніше, не було творчого підходу до запитів і побажань студентів. Рішення бюро (а їх було немало) до комсомольців не доходили, бо вони не були життєво важливими. Тому зрив звітно-виборчих зборів треба розуміти як підсумок бездіяльності бюро на протязі всього року. Кажуть, що збираються провести збори десятого листопада. Що ж, побажаємо хоч на цей раз зібратись, а щодо дієвості цих зборів, то можна заздалегідь у цьому сумніватись.

Наш кор.

Н Е М А

Якби мене сьогодні запитали, за що я люблю свого викладача фізики і хімії Володимира Захаровича Марченка, то я б, не задумуючись, відповів: за те, що він, крім свого основного предмету, вмів розповісти про літературний твір, був компетентний у питаннях геології, космічних польотів тощо. Вже шість років минуло, як я закінчив школу, а вчитель і сьогодні залишається для мене як щось світле, прекрасне, людиною, з якої я завжди беру приклад.

Ось через кілька років і я буду педагогом, працюватиму в школі-інтернаті. Мені, як вихователю, необхідно бути завжди серед дітей.

Вільна година. Чим зайняти учнів? Може якоюсь цікавою роботою, чи провести засідання гуртка. Що ж я сьогодні вмію робити? Ще нічого. Мене навчають лише мови і літератури.

Правда, про це подумала ще минулого року комсомольська організація інституту. На зборах комсомольського активу ставилось питання про організацію факультету громадських професій з відділами: лекто-

Молодість моя золотокрила...

Фотоєтюд В. Тимошенка.

Добровільна народна дружина. На кожному факультеті до неї ввійшли кращі комсомольці. Нелегкою є їх праця, але подивіться, якою рішучістю охороняти громадський порядок сповнені вони, яка велика сила криється в їх мужній волі боротися з будь-якими порушниками соціалістичного співжиття.

На фото: група студентів педагогічного факультету перед виходом на маршрути.

Фото В. Шкардуна.

ГОЛОВНОГО

рів-інструкторів, преси, художнього виховання, спортивно-масової роботи, піонерської роботи, домоводства.

Продивившись назви відділів, можна подумати, що все передбачено. Але не все. Немає найголовнішого — роботи. Практично нічого з наміченого комітетом не здійснюється, навіть передбачено далеко не все.

Чому б не організувати гурток художньої фотографії (у нас є фотолабораторія), чи розширити діяльність любителів ської кіностудії при кафедрі кіно, чи гурток «Умілі руки»?

Хорошу ідею висунула студрада гуртожитку № 1, яка хоче організувати курси крою і шиття. Прекрасна справа для дівчат. Та зупинка — немає машинок. Або організувати гур-

ток естетичного виховання, де прослухати курс лекцій «Життя і мистецтво». З цією справою міг би добре, на наш погляд, впоратись викладач зарубіжної літератури Ф. Грім.

За час практики в школі-інтернаті студент 5-го курсу Петро Рябоконь підготував 50 учнів-фотографів. Хіба це не благородна справа?

Ми навчаємось у столичному вузі. Це велика честь і гордість для кожного з нас. Мені думається, що комітет комсомолу задумав хорошу справу: ось тільки треба справжньому взятись до роботи.

Що думає комітет комсомолу?

Що ти думаєш, мій товаришу?

В. ТИМОШЕНКО.

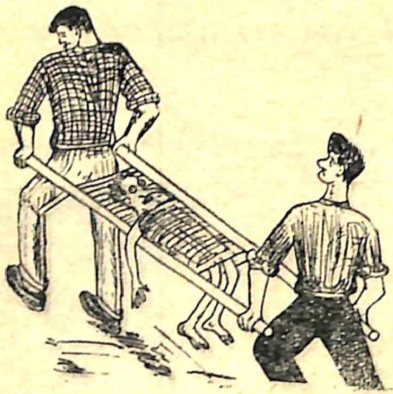
На ланах радгоспу ім. Ватутіна в с. Ново-Петрівцях невтомно працюють відзначені комсомольці першого курсу педагогічного факультету М. Балюра, В. Петрусь, С. Максименко, В. Шевченко. В недалекому минулому механізатори сільського господарства, вони в радгоспі одержали трактор, на якому працювали цілий місяць. Хлопці показали зразки самовідданої праці, здружилися. Керівництво радгоспу винесло їм подяку. Погляньте, ось вони.

Фото В. Гамариса.

А як у вас?

(Із виступів на комсомольській конференції фізико-математичного факультету)

СТУДЕНТИ ПОНЕСЛИ СТИГНЕННЯ

Згинь, клятуще, прорекли
И скільки було сили,
В небуття його несли —
Так осточортіло.

ДАВНО ПОРА РОЗЧИСТИТИ СПИСОК «АКАДЕМНЕУСПІШНОСТІ»

Шкереберть по одному
чи разом летіть,
«Двійка» з вами —
вчепилась за п'яти.
Це б не в списку
робить — у житті:
Із студентів би їх
вимітати.

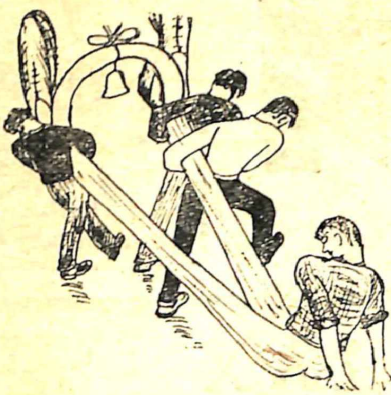

РЕДКОЛЕГІЯ РІДКО ВИПУСКАЛА «УЖАКА»

Він повітря чисте любить,
Правду (декому гірку).
Випускайте його в люди,
Не тримайте у мішку.

ГРУПА ТЯГНЕ СВОГО КОМСОРГА

Як комсоргом обрали
торік
На біду на свою і на горе,
Мов поважав тоді
чоловік:
Так і тягнем — від зборів
до зборів.

ОБЛИЧЧЯ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА СКЛАДАЄТЬСЯ В ІНСТИТУТІ

Отак помалу: очі, рот, отут
Приліпим ніс і губи.
А з чим прийшов він в
інститут?
Хіба не ясно — з чубом.
Мал. А. Дзисюка.
Текст О. Петрика.

ДО СЛАВНИХ РОКОВИН

Громадськість нашого інституту приступила до підготовки проведення 100-річчя з дня смерті великого українського поета Т. Г. Шевченка, яке відзначатиметься в березні 1961 року.

Цьому питанню було присвячено засідання кафедри української літератури і намічено ряд конкретних заходів. Так, до шевченківських днів будуть

організовані викладацькі і студентські конференції з питань про життя і діяльність поета. З доповідями про Шевченка виступлять перед населенням міста проф. Пільгук І. І., Волинський П. К. та інші. Силами інституту будуть організовані концерти студентів в інституті та в інших місцях.

Створена для підготовки шевченківських роковин комі-

сія розробляє ряд інших заходів для проведення свята.

У підготовці до шевченківських днів повинна взяти участь вся громадськість інституту. Жоден студент і викладач не може бути байдужим до цього.

Активно включимося всі у підготовку до проведення 100-річчя з дня смерті безсмертного Кобзаря.

М. ПАЗЯК.

ТРУДОВИЙ ПОДАРУНОК

Чудовим трудовим подарунком відзначив наш факультет 43-і роковини Великого Жовтня. Оразу ж після повернення з робіт у колгоспах і радгоспах Києво-Святошинського району студенти вирішили продовжити допомогу будівникам київсько-

го метро, палацу спорту і цирку. Так, 19 жовтня 60 комсомольців працювали у палаці спорту, а двадцять шостого замість 60 осіб, які мали вийти на роботу в метро, з'явилося 71. Звичайно, доводилося більше виконувати досить прості

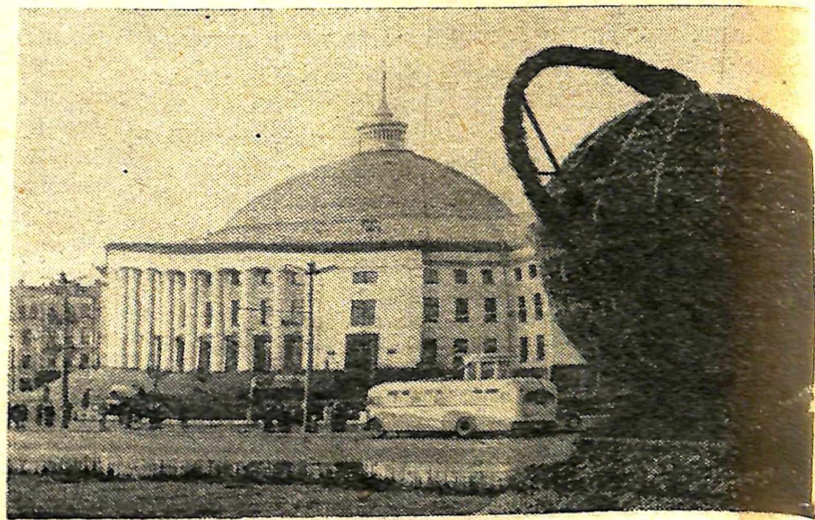

операції: замітати, мити, виносити сміття тощо. Проте ми гордимся з того, що частка нашої праці, хай дуже невелика, є у цих величезних спорудах столиці України. Тільки за останніх два тижні комсомольці педагогічного факультету відпрацювали на цих будовах більше 700 годин. А якщо врахувати, що ми і в попередні роки немало там потрудилися, то цифра значно збільшиться. В урочисті дні святкування Жовтня особливо радісно відзначити дружню роботу наших першокурсників (комсорги О. Ткаченко, В. Зуб, Губатенко, В. Святненко), студентів друго-

го курсу дошкільного відділу (комсорг Л. Селезньова), третього курсу спецвідділу (комсорги В. Мозговий, К. Грищенко).

До комсомольської конференції інституту наші студенти підійшли з свідомістю того, що будь-яке завдання, поставлене перед нами, буде з честю виконано. Інакше бути не може, адже ми — майбутні педагоги, вихователі будівників комунізму.

Г. ПАНЧЕНКО,
секретар комсомольського
бюро педагогічного
факультету.

УСМІШКА

НА КОНКУРС

ФІЗКУЛЬТПАУЗА

Тільки дзенькнув дзвінок, як половина студентів зривається з місця і (п'яти аж потилицю дістають) щодуху мчить у буфет.

А потім біля буфета давка, крики, стогін. Один ковтнув уже три бутерброди, а інший ще й одного не купив. Так і проходить фізкультпауза.

А чи не можна поєднати приємне з корисним? Виявляється, можна. Для цього треба щодня передавати по радіо спеціальну гімнастику для студентів, так, як на виробництві. Відсутність такої гімнастики можна пояснити тим, що до цього часу не було підготовлено спеціального тексту для ведучого. Такий текст зараз готовий. Автор, враховуючи всесоюзні масштаби, написав його поросійському.

СЛОВА ДИКТОРА:

Московское время 11 часов 30 минут. Передаем комплекс

гимнастических упражнений для студентов.
(Бадьора маршова музика).

СЛОВА ВЕДУЧОГО:

(Вимовляються твердо, з піднесенням).

Внимание. Начинаем занятия гимнастикой. Приготовились? Очень хорошо. Набрали в легкие побольше воздуха-а... Бегом марш по съестное! Раз-два-раз-два-раз-два... Быстрей, быстрей! Прибежали. Отдыхались. Стали в очередь. На месте — шагом марш! Ра-а-аз... Два-а-а... Три-и-и. Не спеша. Медленно. При этом покачивайтесь из стороны в сторону, выглядывая из-за спины переднего. Все ваше внимание должно быть приковано к ящику с пищевыми продуктами. Внимательно следите за его содержанием!

Раз... Два-а-а... Раз... Два-а-а... Бутербродов и булочек становится все меньше.

Быстрее на месте! Раз-два-а-три. Постепенно ускоряя: раз-два, раз-два... Внимание. Пончик уже почти не осталось! Выходите из очереди. Бегом марш к ящику! Бросайте деньги и хватайте, что успеете! Не забывайте, времени осталось не так уж много...

Всем хватило? Ах, не всем. Кому ничего не попало — придете на следующем перерыве. А сейчас можете быть свободными.

Остальные — на месте.

Приготовьтесь к поеданию нахвачанного вами. По счету «раз» — откусили кусок побольше. По счету «раз-два» — двигайте челюстями.

Начали. Ррраз! Раз-два-раз-два-раз-два... Продолжайте дальше под музыку (Виконуються «Кабардинка») Движение челюстей прекратите. Глотайте. Ррраз!

Кому трудно — сделайте так. Найдите хорошо укрепленный предмет, за который можно взяться обеими руками. Беритесь за него обеими руками. Шире руки! Еще шире. Та-ак. Ноги у вас вместе, туловище полусогнуто в пояснице, руки

широко расставлены, голова опущена. На счет «раз» тянете на себя укрепленный предмет и сильно упираетесь ногами в пол. На счет «два» делаете мощный резкий рывок головой снизу-вверх, максимально вытягивая ее из туловища. В этот момент производите глотательное движение.

Начали. Ра-а-а-а-аз-два (Виконуються вступ до «Пісні вояцького гостя» з опери Римського-Корсакова «Садко»).

Продолжайте под музыку до тех пор, пока окончательно не усвоите и не поймете ценности этого упражнения. Продолжайте, продолжайте... Под музыку...

Достаточно. Все благополучно? Осложненный при выполнении последнего упражнения никто не получил? Если есть какие-то отклонения от нормы — немедленно обращайтесь к врачу.

Итак, свой аппетит вы удовлетворили. Хорошо. Теперь вы должны круговыми движениями (по часовой стрелке) погладить свой живот. Это делается для расслабления мышц его.

Однако мы с вами задержались. До звонка осталось меньше

ше 10 секунд. На старт! Внимание — марш!

(Виконуються «Танец з шлями» з балету А. Хачатуряна «Гаяне»).

Дав-вай, дав-вай, давай! Пребывание на лекции зависит от вашей скорости... Приближайте.

(Піаніст награв «Чингіс-жик, де ти був»).

Наклонились. Посмотрели замочную скважину в дверь.

Постучали. Вошли. Не забудьте проделать и другие процедуры!

Всего хорошего!

Примітка. Звичайно, це не Відома, що студенти без жодної та тексту ведучого ідуть піріжки і бутерброди. Одне жаль: для цього витрачається і час, і відсутність фізкультпаузи. Треба решті, подумати над тим, чи 5 хвилин були виконані за призначенням. А для певне, пора радіофікувати інститут. Чи не так?

В. НОВОСІЛЬСЬКИЙ

Редактор О. КАРДАШ